

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 września 2014 roku wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego S. P. kwoty 1 090,62 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot: 592,62 złotych za okres od dnia 13 września 2012 roku do dnia zapłaty oraz 498 złotych za okres od dnia 13 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty, a także kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dnia 03 września 2012 roku (...) (poprzednik prawny powoda) zwrócił się do pozwanego telefonicznie z ofertą zawarcia umowy na usługę rejestracji domen internetowych. Po przeprowadzeniu negocjacji i ustaleniu szczegółowych warunków umowy (cena, sposób, termin płatności) pełnomocnik powoda uprzedził, że rozmowa zaczyna być rejestrowana i stanowi ustne zawarcie umowy. Pełnomocnik powoda podał treść wynegocjowanej umowy prosząc pozwanego o potwierdzenie zawarcia umowy na przedstawionych warunkach. Pozwany potwierdzenia takiego udzielił, wobec czego z tą chwilą doszło do zawarcia umowy o treści wynikającej z nagrania powołanego jako dowód w sprawie. Po zawarciu umowy, a przed jej realizacją, w ramach stosowanych procedur kontrolnych inna osoba działająca w imieniu (...) ponownie skontaktowała się z pozwanym w celu weryfikacji faktu, że to pozwany zawarł umowę, weryfikacja przebiegła pomyślnie. (...) przesłał pozwanemu drogą elektroniczną potwierdzenie złożenia zamówienia, a po jej wykonaniu, tj. rejestracji domen, przesłał pozwanemu drogą elektroniczną informację o wykonaniu umowy oraz pisemny zapis treści ustnej umowy, następnie zaś – także drogą elektroniczną informację o pomyślnym przekierowaniu domen, tj. realizacji całości zamówienia. W następnej wiadomości z dnia 05 września 2012 roku (...) przesłał drogą elektroniczną fakturę VAT numer (...) za wykonane zgodnie z umową usługi na kwotę 592,62 złotych. Nadto, jak wskazał powód, dnia 06 września 2012 roku (...) przesłał tę fakturę wraz z pisemnym potwierdzeniem warunków umowy tradycyjnie pocztą. W dniu wystawienia faktury, tj. w dniu 05 września 2012 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (poprzednio występujący pod firmą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością) na podstawie umowy przelewu wierzytelności numer (...) nabył od (...) bezsporną wierzytelność na kwotę 592,62 złotych wynikającą z faktury VAT numer (...), o czym pozwany został zawiadomiony przez cedenta. (...) zgodnie z warunkami zawartej umowy w dniu 03 września 2012 roku wystawił pozwanemu kolejną fakturę VAT numer (...) w dniu 05 sierpnia 2013 roku i w tymże dniu przesłał ją pozwanemu drogą elektroniczną, a następnie listem zwykłym. Powód wskazał, że powyższą wierzytelność w kwocie 498 złotych nabył w dniu 05 sierpnia 2013 roku, na podstawie umowy przelewu wierzytelności numer (...), o czym pozwany został także zawiadomiony przez cedenta. W dniu 07 lutego 2013 roku (...) zmieniła firmę na (...).

Powód podniósł, że żadna ze stron umowy zawartej na 24 miesiące nie wypowiedziała jej skutecznie, zatem zgodnie z jej postanowieniami przedłużyła się ona automatycznie na okres kolejnych 24 miesięcy, o czym zawiadomiono pozwanego drogą elektroniczną oraz listownie. Pozwany przed wytoczeniem powództwa był wzywany do zapłaty wierzytelności stwierdzonych fakturami VAT numer (...), jednakże bezskutecznie.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 26 września 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1292785/14 referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany S. P. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości czterokrotnej wysokości stawek minimalnych, tj. w kwocie 720 złotych, podnosząc zarzut nieistnienia wierzytelności stanowiącej podstawę roszczenia zgłoszonego w pozwie, nieziszczenia się warunku powstania zobowiązania i niewykonania zobowiązania.

W uzasadnieniu pozwany S. P. zakwestionował fakt zawarcia umowy w treści przywołanej przez powoda w pozwie wskazując, iż przedstawiciel (...) skontaktował się z nim telefonicznie wskazując, że podmiot trzeci, nie wskazany z nazwy, rzekomo prowadzący konkurencyjną działalność gospodarczą w S., złożył ofertę nabycia domen: www.patrolinwestycji.com.pl oraz www.patrolinwestycji.net.pl. (...) prowadzący działalność gospodarczą pod firmą

(...) oraz posiadający już domenę www.patrolinwestycji.pl wyraził zainteresowanie nabyciem tych domen w celu zapobieżenia wprowadzeniu w błąd co do tożsamości ewentualnych kontrahentów pozwanego. Pozwany wskazał, że przedstawiciel poprzednika prawnego powoda po zapewnieniu o prawdziwości wyżej wskazanych okoliczności, wyrecytował treść zobowiązania, która została przez pozwanego przyjęta z zastrzeżeniem warunku, tj. potwierdzenia faktu, iż osoba trzecia prowadząca konkurencyjną działalność pod podobną w nazwie firmą złożyła ofertę i zamierza nabyć przedmiotowe domeny. Jednocześnie pozwany wskazał, iż powyższą rozmowę prowadził w obecności D. K., zaś powód nigdy nie potwierdził faktu złożenia oferty przez powyższy podmiot, wobec czego zastrzeżony warunek nie ziścił się, skutkiem czego jest niezwiązanie pozwanego umową. Pozwany S. P. podniósł nadto, że poprzednik prawny powoda poświadczył nieprawdę podstępnie skłaniając go do zawarcia umowy, w związku z czym pozwany złożył zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa (sprawa toczy się w Komendzie Wojewódzkiej Policji w K. w sprawie o sygn. akt RDS 39/12, pod nadzorem prokuratorskim – sygn. akt VI Ds. 13/12).

Z ostrożności procesowej w sprzeciwie od nakazu zapłaty pełnomocnik pozwanego S. P. złożył oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych zawartej umowy wobec wadliwości przedmiotu świadczenia zaoferowanego przez (...), tj. przedmiotu świadczenia odmiennego od zaoferowanego bezpośrednio przed zawarciem umowy. Pozwany wskazało bowiem, że poprzednik prawny powoda, mimo nie spełnienia warunku potwierdzenia okoliczności zainteresowania domenami przez inne podmioty, przesłał mu dokument potwierdzający zawarcie umowy zawierający błędne oznaczenie domen (odmienne od zaoferowanych i warunkowo zaakceptowanych), bowiem w adresie każdej z nich był myślnik, na co strony się nie umawiały. Pozwany zgłosił wadliwość w tym zakresie, nie została ona jednakże usunięta, jak też pozwany nigdy nie uzyskał żadnej odpowiedzi. Wobec więc tego, że powód (jego poprzednik prawny) nigdy nie udostępnił domen www.patrolinwestycji.com.pl oraz www.patrolinwestycji.net.pl., a także w związku z nieziszczeniem się warunku i wobec podstępnego wprowadzenia pozwanego w błąd co do okoliczności zawarcia umowy, pozwany odmówił zapłaty wystawionych faktur VAT (powstrzymał się ze spełnieniem świadczenia do czasu zaoferowania przez ten podmiot prawidłowego przedmiotu świadczenia, co jednak nigdy nie nastąpiło). Nadto pozwany S. P. wskazał, iż nie doręczono mu dokumentów, o jakich mowa w punkcie 8-12 (audyt umowy, umowy przelewu wierzytelności, faktury VAT, wezwanie do zapłaty, raport końcowy) i zakwestionował ich autentyczność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 03 września 2012 roku przedstawiciel (...) z siedzibą w D. (Niemcy) – A. B., skontaktowała się telefonicznie ze S. P. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) i zaproponowała zawarcie umowy na rejestrację domen internetowych zawierających nazwę (...) wskazując jednocześnie, iż inny podmiot prowadzący konkurencyjną działalność gospodarczą złożył ofertę nabycia takich domen. S. P. w czasie rozmowy, prowadzonej w obecności jego asystentki D. K., wskazał, że jest zainteresowany zawarciem takiej umowy w celu zapobieżenia wprowadzeniu w błąd co do tożsamości jego ewentualnych kontrahentów, o ile faktycznie jakaś inna osoba chce wykupić te domeny, przy czym chce to najpierw potwierdzić. (...) z siedzibą w D. (Niemcy) – A. B. poinformował S. P., że sprawa jest bardzo pilna i powinien niezwłocznie podjąć decyzję.

Ta część rozmowy nie została zarejestrowana.

zeznania świadka D. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 11 maja 2016 roku – k. 167-170 akt (zapis cyfrowy 00:01:38-00:15:51), twierdzenia pozwanego S. P. – protokół skrócony rozprawy z dnia 11 maja 2016 roku – k. 167-170 akt (zapis cyfrowy 00:15:51-00:45:07)

Po podjęciu przez S. P. decyzji odnośnie zawarcia umowy, przedstawiciel (...) z siedzibą w D. (Niemcy) – A. B. wskazując, iż od tego momentu rozmowa jest nagrywana i prowadzi do zawarcia w sposób ustny umowy, podała wszystkie dane rejestrowe spółki oraz S. P. oraz poinformowała go o treści umowy. Wskazała, że umowa dotyczy rejestracji domen patrol-inwestycji.com.pl i patrol-inwestycji.net.pl oraz utrzymania tych domem na serwerze (...) lub firmy partnerskiej przez okres 24 miesiące, z przedłużeniem na okres dalszych 24 miesięcy, chyba że któraś ze stron wypowie ją co najmniej na 6 miesięcy przed upływem tego okresu, na jaki została zawarta. Na pytanie, czy potwierdza

zawarcie umowy na powyższych warunkach, S. P. odpowiedział „tak, potwierdzam”, po czym przedstawiciel (...) z siedzibą w D. (Niemcy) – A. B. podziękowała i wskazała, że umowa została zawarta.

rozmowa telefoniczna (nagranie na płycie CD) – k. 52 akt, twierdzenia pozwanego S. P. – protokół skrócony rozprawy z dnia 11 maja 2016 roku – k. 167-170 akt (zapis cyfrowy 00:15:51-00:45:07), twierdzenia powoda – członka zarządu R. J. – protokół skrócony rozprawy z dnia 26 września 2016 roku – k. 199-200 akt (zapis cyfrowy 00:02:11-00:13:01)

W dniu 05 września 2012 roku (...) z siedzibą w D. (Niemcy) przesłał S. P. drogą elektroniczną na adres: biuro@patrol-inwestycji.pl potwierdzenie treści zawartej umowy oraz ze wskazaniem, że domeny patrol-inwestycji.com.pl i patrol-inwestycji.net.pl zostały zarejestrowane.

W dniu 05 września 2012 roku (...) z siedzibą w D. (Niemcy) przesłał S. P. drogą elektroniczną na adres: biuro@patrol-inwestycji.pl informację o przekierowaniu domen patrol-inwestycji.com.pl i patrol-inwestycji.net.pl na adres: <http://patrol-inwestycji.pl>.

W dniu 05 września 2012 roku (...) z siedzibą w D. (Niemcy) przesłał S. P. drogą elektroniczną na adres: biuro@patrol-inwestycji.pl fakturę VAT numer (...) na kwotę 592,62 złotych za wykonanie usługi rejestracji i przekierowania domen.

W dniu 05 września 2012 roku (...) z siedzibą w D. (Niemcy) zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę przelewu powyższej wierzytelności.

W dniu 07 lutego 2013 roku (...) (z siedzibą w D.) zmieniła nazwę na (...) (z siedzibą w B.).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zmieniła nazwę na (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

W dniu 05 sierpnia 2013 roku (...) z siedzibą w B. (Niemcy) wystawił S. P. fakturę VAT numer (...) na kwotę 498 złotych tytułem abonamentu za utrzymywanie domen patrol-inwestycji.com.pl i patrol-inwestycji.net.pl.

W dniu 05 sierpnia 2013 roku (...) z siedzibą w B. (Niemcy) w D. (Niemcy) zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę przelewu powyższej wierzytelności.

wydruk korespondencji elektronicznej – k. 59-59v, 60 akt, faktura VAT – k. 65v akt, umowa przelewu wierzytelności numer (...) – k. 64v akt, faktura VAT – k. 66 akt, umowa przelewu wierzytelności numer (...) – k. 65 akt, dokumenty rejestrowe – k. 84 akt, odpis pełny z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego – k. 85-86 akt, potwierdzenie rejestracji domen – k. 87-87v akt

Pismem z dnia 24 września 2012 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. poinformował S. P. o nabyciu wierzytelności wynikającej z faktury VAT numer (...) i wezwał go do uiszczenia należności.

Pismem z dnia 02 września 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. poinformował S. P. o nabyciu wierzytelności wynikającej z faktury VAT numer (...) i wezwał go do uiszczenia należności.

pismo wraz z dowodem nadania – k. 66v, 67 akt, pismo wraz z dowodem nadania – k. 67v, 68 akt

Pismem z dnia 04 marca 2013 roku Komenda Wojewódzka Policji w K. poinformowała S. P., że złożone przez niego zawiadomienie zostało włączone w poczet materiału dowodowego sprawy prowadzonej za RSD 39/12, VI Ds. 13/12 nadzorowanej przez Prokuraturę Okręgową w Katowicach.

zawiadomienie – k. 35 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania. Wprawdzie w sprzeczności od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwany S. P. wskazał, iż nie doręczono mu części dokumentów, tj. dokumentów, o jakich mowa w punkcie 8-12 pozwu złożonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym (audytu umowy, umów przelewu wierzytelności, faktur VAT, wezwań do zapłaty i raportu końcowego) kwestionując jednocześnie ich autentyczność i domagając się przedłożenia przez powoda powyższych dokumentów jako uwierzytelnionych, co też pełnomocnik powoda występujący w niniejszej sprawie uczynił czyniąc zadość wymaganiom z art. 129 § 2 k.p.c., a zatem w ocenie Sądu nie było podstaw do zakwestionowania ich autentyczności, wiarygodności i odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, np. audyt realizacji umowy rejestracji domen internetowych, nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wносиły do sprawy żadnych nowych, istotnych okoliczności stanowiąc, jako dokumenty prywatne, jedynie dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w tym dokumencie. Dokumenty te nie korzystały zaś z domniemania zgodności z prawdą zawartych w nich twierdzeń.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się także – uznając je za spójne i wiarygodne – na zeznaniach świadka D. K. w zakresie, w jakim świadek ten wskazywał na przebieg rozmowy telefonicznej pomiędzy pozwanym S. P. a przedstawicielem powoda, że w trakcie rozmowy telefonicznej, której był świadkiem, pozwany wskazywał osobie, z którą prowadził rozmowę, że jest zainteresowany zawarciem oferowanej umowy, jeżeli rzeczywiście inny podmiot chce przedmiotowe domeny wykupić, ale chce to najpierw stwierdzić.

Sąd oparł się także na twierdzeniach przesłuchiwanego za stronę powodową członka zarządu powoda R. J., uznając je za wiarygodne, jako, że znajdowały one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w szczególności w nagraniu rozmowy telefonicznej, z tym, że Sąd miał na uwadze, iż osoba ta nie uczestniczyła w rozmowie stron, a jej przebieg знаła jedynie z odsłuchanego nagrania.

Odnosząc się natomiast do twierdzeń pozwanego S. P., to Sąd uznał je za wiarygodne w zakresie, w jakim pozwany wskazywał na okoliczności poprzedzające zawarcie umowy, a mianowicie, że przedstawiciel powoda wskazywał mu na możliwość wykupienia domen z nazwą firmy pozwanego przez inny podmiot i konieczność niezwłocznego podjęcia decyzji. Jednocześnie za niewiarygodne Sąd uznał jego twierdzenia dotyczące zastrzeżenia przez niego warunku, pod jakim zawarł przedmiotową umowę. Jak twierdził bowiem pozwany, wskazując na niekompletność przedstawionego nagrania rozmowy telefonicznej, w czasie której doszło do zawarcia umowy, wprawdzie potwierdził on zawarcie umowy na przedstawionych warunkach, jednakże dodał warunek w postaci konieczności potwierdzenia przez powoda, że inny podmiot jest zainteresowany jego domeną. Zdaniem Sądu takie twierdzenia pozwanego stoją w sprzeczności z treścią nagrania, z którego wyraźnie wynika, że pozwany S. P. potwierdził zawarcie umowy na przedstawionych warunkach („tak, potwierdzam”), po czym przedstawiciel powoda podziękował i oświadczył, że umowa została zawarta. Za niewiarygodne Sąd uznał także twierdzenia pozwanego, że zwracał się do powoda o wyjaśnienie kwestii kontrahenta zainteresowanego jego domenami, albowiem okoliczność ta nie znalazła potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym. P. – za niewiarygodne w ocenie Sądu są też twierdzenia pozwanego, że przedmiotem umowy były domeny z nazwą „Patrol inwestycji”, bez myślnika, stoi to bowiem w oczywistej sprzeczności z treścią nagrania (wyraźnie wskazano w nazwie słowo „myślnik”), jak i treścią korespondencji potwierdzającej zawarcie umowy, rejestrację domen i ich przekierowanie, gdzie wskazano na domeny patrol-inwestycji.com.pl i patrol-inwestycji.net.pl. (...), dodać należy, iż korespondencja mailowa w powyższym przedmiocie została wysłana (i otrzymana przez pozwanego, co pozwany potwierdził) na adres biuro@patrol-inwestycji.pl, a zatem na adres z myślnikiem, co podważa wiarygodność twierdzeń pozwanego w zakresie posługiwania się przez niego wyłącznie domeną bez myślnika. Za niewiarygodne Sąd uznał także twierdzenia pozwanego, że zwracał się do powoda o wyjaśnienie tej kwestii, albowiem okoliczność ta nie znalazła potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym, pozwany na tę okoliczność (podobnie jak i na okoliczność zwracania się do powoda o wyjaśnienie kwestii kontrahenta zainteresowanego jego domenami) nie przedstawił bowiem żadnych dowodów, np. prowadzonej przez strony w tym temacie korespondencji.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 30 listopada 2016 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z akt postępowania w sprawie prowadzonej przez Komendę Wojewódzką Policji pod sygn.

akt RSD 39/12 (nadzorowaną przez Prokuraturę Okręgową w Katowicach, sygn. akt VI Ds. 13/12) mając na uwadze, iż przepisy postępowania cywilnego nie przewidują dowodu z akt sprawy, zaś pozwany, kilkakrotnie zobowiązany, nie wskazał konkretnych dokumentów, mających być przedmiotem dowodu oraz oddalił wnioski o zawieszenie postępowania z tego powodu, albowiem w ocenie Sądu pozwany nie wykazał, iż jest pokrzywdzonym w myśl przepisów kodeksu postępowania karnego, zaś powyższe postępowanie przygotowawcze również i jego dotyczy, dowodem powyższego nie może być bowiem jedynie lakoniczne pismo z dnia 04 marca 2013 roku, nie wskazujące dalszych losów zawiadomienia złożonego przez pozwanego.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Umowę o rejestrację i utrzymywanie domeny internetowej kwalifikować należy, w ocenie Sądu, jako umowę o świadczenie usług w rozumieniu art. 750 k.c. Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 22 listopada 2007 roku (sygn. akt III CZP 109/07, OSNC 2008/11/128) syntetycznie ujętego świadczenia podmiotu rejestrującego nie da się porównać do świadczenia wykonującego dzieło lub wynajmującego, gdyż składające się na świadczenie podmiotu rejestrującego czynności faktyczne (rejestracja domeny i jej utrzymywanie) mają zapewnić kontrahentowi powiązanie określonego adresu cyfrowego dla pewnej wskazanej przez siebie nazwy w celu posługiwania się nią w sieci internetowej w różnych celach, w tym m.in. dla stworzenia stron www.

W niniejszym postępowaniu pozwany S. P. zakwestionował fakt zawarcia umowy w treści przywołanej przez powoda w pozwie wskazując, iż przedstawiciel poprzednika prawnego powoda po zapewnieniu o prawdziwości okoliczności związanych z możliwością wykupienia domen z nazwą firmy pozwanego przez inny podmiot, wyrecytował treść zobowiązania, która została przez pozwanego przyjęta z zastrzeżeniem warunku, tj. potwierdzenia faktu, iż osoba trzecia prowadząca konkurencyjną działalność pod podobną w nazwie firmą złożyła ofertę i zamierza nabyć przedmiotowe domeny. Jednocześnie pozwany wskazał, iż zastrzeżony warunek nie ziścił się, skutkiem czego jest niezwiązanie pozwanego umową.

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar dowodu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 października 1969 roku w sprawie o sygn. akt II PR 313/69 (OSNC 1970, nr 9, poz. 147) na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów przemawiających za zasadnością jego roszczenia. W razie zaś sprostania przez powoda ciężarowi na nim obowiązki, na stronie pozwanej spoczywa wówczas ciężar udowodnienia ekscpepcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 roku, sygn. akt I CR 79/82, Lex nr 8416).

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy, stwierdzić trzeba, że w sytuacji, gdy powód przedstawił wiarygodne dowody na to, iż doszło do zawarcia umowy (co zresztą sam pozwany przyznaje) i w oparciu o nią zrealizowana została usługa na rzecz pozwanego, to ciężar dowiedzenia, że zdarzenie to nie nastąpiło spoczywa na pozwanym, w tym znaczeniu, iż aby obalić to twierdzenie powinien on przedstawić dowód, który przynajmniej poddałby twierdzenie to pod wątpliwość, co jednak w rozpoznawanej sprawie nie miało miejsca.

Mając na względzie powyższe, skoro pozwany S. P. powoływał się na zastrzeżenie warunku przy zawieranej umowie (w postaci wykazania przez powoda, że inny podmiot jest zainteresowany jego domeną) i jego niezrealizowanie przez powoda, chcąc wywodzić z tego korzystne dla siebie skutki prawne (rozwiązanie umowy), okoliczność tę powinien był wykazać. W ocenie Sądu pozwany w tym zakresie nie sprostał ciężarowi dowodu, jego twierdzenia nie znajdowały bowiem potwierdzenia w materialnie dowodowym uznanym za wiarygodny, tj. przede wszystkim w treści nagrania, z którego wyraźnie, jak już wskazano w powyższej części uzasadnienia, wynika, że pozwany potwierdził zawarcie umowy na przedstawionych mu warunkach wskazując kategorycznie „tak, potwierdzam”, bez żadnych zastrzeżeń, po czym przedstawiciel powoda podziękował i oświadczył, że umowa została zawarta. Jednocześnie pozwany reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, zarzucając niekompletność temu nagraniu, nie wnosił o zobowiązanie powoda do przedłożenia całego posiadanego przez powoda nagrania ani też nie przedłożył żadnych dokumentów, z których wynikałoby, że istotnie, jak twierdził pozwany, zwracał się on do powoda po zawarciu umowy o wykonanie tegoż warunku. Wreszcie twierdzenia pozwanego odnośnie zastrzeżenia warunku przy zawarciu umowy nie

znalazły potwierdzenia w zeznaniach świadka D. K., świadek ten potwierdziła jedynie, iż w trakcie rozmowy pozwany był zainteresowany zawarciem oferowanej umowy, jeżeli rzeczywiście inny podmiot chciał przedmiotowe domeny wykupić, ale chciał to najpierw stwierdzić, co bynajmniej nie może być uznane za zastrzeżenie warunku przy składaniu oświadczenia woli prowadzącego do zawarcia umowy.

W ocenie Sądu brak zatem było podstaw do przyjęcia, że umowa zawarta w dniu 03 września 2012 roku pomiędzy stronami została zawarta z zastrzeżeniem warunku i że w związku z tym, że warunek ten nie został spełniony, umowa uległa rozwiązaniu. Jednocześnie zdaniem Sądu powód przedkładając nagranie rozmowy telefonicznej, wykazał, zresztą sama w sobie okoliczność ta nie była kwestionowana, że doszło do zawarcia umowy między stronami. Nawet przyjmując, iż powód przedstawił jedynie fragment z całości przeprowadzonej rozmowy, to ten właśnie fragment rozmowy obejmował wymianę oświadczeń woli obu stron, które stanowiły o zawarciu umowy. Udostępniony fragment rozmowy obejmował bowiem wyraźnie zgodę pozwanego na wszystkie istotne postanowienia umowy o świadczenie usług rejestracji domen internetowych, która to zgoda miała charakter jednoznaczny i bezwarunkowy.

Z ostrożności procesowej w sprzeciwie od nakazu zapłaty pełnomocnik pozwanego S. P. złożył oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych zawartej umowy wobec wadliwości przedmiotu świadczenia zaoferowanego przez (...), tj. przedmiotu świadczenia odmiennego od zaoferowanego bezpośrednio przed zawarciem umowy. Pozwany wskazał bowiem, że poprzednik prawny powoda przesłał mu dokument potwierdzający zawarcie umowy zawierający błędne oznaczenie domen – odmiennie od zaoferowanych i warunkowo zaakceptowanych, bowiem w adresie każdej z nich był myślnik, na co strony się nie umawiały.

Instytucja uchylenia się od skutków prawnych oświadczenia woli z powodu wady w postaci błędu co do treści czynności prawnej lub podstępu uregulowana została w treści art. 84 i nast. k.c., z tym, że uprawnienie do uchylenia się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem powyższych wad wygasa z upływem roku od wykrycia błędu, a nadto wymagane jest złożenie tego oświadczenia woli drugiej stronie na piśmie.

Zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych ocenić należy jako nieskuteczne, albowiem niewątpliwie zostało ono złożone po upływie terminu, o jakim mowa w art. 88 § 2 k.c. – środek odwoławczy, w którym zawarto to oświadczenie – sprzeciw od nakazu zapłaty został złożony w 2014 roku (data nadania w placówce pocztowej operatora publicznego: dnia 14 października 2014 roku, k. 37 akt), natomiast o błędnej nazwie domen pozwany powziął informację z dokumentu potwierdzającego zawarcie umowy zawierającego oznaczenie tych domen (wiadomość e-mail z dnia 05 września 2012 roku). Nadto, oświadczenie takie zostało złożone w sprzeciwie od nakazu zapłaty, który podlegał doręczeniu pełnomocnikowi powoda, z tym, że jak wynika z treści tego pełnomocnictwa (k. 57 akt), pełnomocnictwo to miało charakter wyłącznie procesowy, a zatem pełnomocnik ten nie był uprawniony do odbioru oświadczeń o charakterze materialnoprawnym.

Jednocześnie odnosząc się do samego zarzutu spełnienia przez powoda świadczenia odmiennego od zaoferowanego bezpośrednio przed zawarciem umowy, zarzut ten nie może być uznany za zasadny. Jak bowiem wynika wprost z treści nagrania, wyraźnie wskazano w nazwach domen słowo „myślnik”. Powyższe potwierdza także korespondencja potwierdzająca zawarcie umowy, rejestrację domen i ich przekierowanie, gdzie wskazano na domeny patrol-inwestycji.com.pl i patrol-inwestycji.net.pl. (...), dodać należy, iż korespondencja mailowa w powyższym przedmiocie została wysłana (i otrzymana przez pozwanego) na adres biuro@patrol-inwestycji.pl, a zatem na adres z myślnikiem, co podważa wiarygodność twierdzeń pozwanego w zakresie posługiwania się przez niego wyłącznie domeną bez myślnika. Jednocześnie pozwany nie wykazał, wbrew swoim twierdzeniom, że zwracał się do powoda o wyjaśnienie tej kwestii.

Na marginesie tylko wskazać należy, iż po zawarciu umowy pozwany S. P. nie składał oświadczeń woli ani o uchyleniu się od skutków prawnych, ani też o odstąpieniu od umowy.

Mając na względzie powyższe rozważania, przyjąć należało, że powód wykazał fakt zawarcia umowy dotyczącej rejestracji i przekierowania domen o nazwach: patrol-inwestycji.com.pl i patrol-inwestycji.net.pl., jej wykonanie – powód przedłożył bowiem wydruki potwierdzające rejestrację domen, zaś fakt wykonania umowy (odnośnie

domen z myślnikiem) został pośrednio potwierdzony przez samego pozwanego – pozwany wskazywał bowiem na ich zaoferowanie twierdząc jedynie, że są one wadliwe – bo z myślnikiem – i tylko dlatego z nich nie korzystał), jak również i wysokość dochodzonego roszczenia, wobec czego na podstawie art. 750 k.c. w zw. z art. 734 k.c. w zw. z art. 735 k.c. Sąd w punkcie I wyroku z dnia 09 grudnia 2016 roku zasądził od pozwanego S. P. na rzecz powoda kwotę 1 090,62 złotych.

Pozwany S. P. wskazał, iż nie doręczono mu dokumentów, m.in. w postaci faktur VAT. Z treści umowy wynikało, że abonament za każdą domenę płatny będzie, na podstawie faktury VAT, na wskazany tam rachunek bankowy w ciągu 5 dni roboczych. W ocenie Sądu nie było wątpliwości, iż faktura VAT o numerze (...) została pozwanemu doręczona w dniu 05 września 2012 roku (na adres mailowy tożsamy z adresem, na który wysłano odebrane przez pozwanego potwierdzenie zawarcia umowy i jej wykonania). Odnośnie natomiast faktury VAT o numerze (...), to zdaniem Sądu powód nie wykazał, że taka faktura w ogóle została pozwanemu wysłana. W takiej zaś sytuacji przyjąć należało, że terminem płatności był termin doręczenia pozwanemu odpisu pozwu wraz z tym załącznikiem, co nastąpiło w dniu 11 maja 2015 roku (z.p.o. – k. 89 akt).

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 481 § 1 k.c. za zasadne uznał żądanie powoda w zakresie odsetek od kwoty 592,62 złotych za okres od dnia 13 września 2012 roku do dnia zapłaty i od kwoty 498 złotych za okres od dnia 11 maja 2015 roku do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i uznając, że powód uległ tylko nieznacznej części swojego żądania, zasądził od pozwanego S. P. jako strony przegrywającej niniejszy proces na rzecz powoda kwotę 227 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się kwoty: 30 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 490) oraz 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 19 grudnia 2016 roku